

Slívka, Martin

Životné jubileum univ. prof. PhDr. Vojtěcha Budinského-Kričku, DrSc.

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. E, Řada archeologicko-klasická. 1984, vol. 33, iss. E29, pp. 221-222

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/108960>

Access Date: 06. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

spisu *Classica atque Mediaevalia* Jaroslava Ludvíkovského octogenario oblata, vydaném ve Spisech UJEP v roce 1975, kde na str. 13—15 bibliografické údaje pokračují až do roku 1974. Pod každým rokem se tu setkáváme s bohatstvím bibliografických informací a rok, v němž by profesor Ludvíkovský vůbec nepublikoval, je zde jen vzácnou výjimkou.

Profesor Jaroslav Ludvíkovský vchoval v Čechách i na Slovensku za svého dlouholetého pedagogického působení mnoho klasických filologů. Nikdy se nestal úzkoprsým vědcem a představa přísného latináře a řečtináře, jenž je oddán jen svému bádání a pro běžné starosti studentů nemá pochopení, se rozhodně nedala nikdy vztahovat na tohoto všemi tolik milovaného učitele, který naopak vedle své bohaté tvůrčí činnosti projevoval vždy nepředstíraný zájem o pracovní plány i životní osudy svých žáků.

Dagmar Bartoňková

ŽIVOTNÉ JUBILEUM UNIV. PROF. PHDr. VOJTECHA BUDINSKÉHO- -KRIČKU, DrSc.

V roku 1983 oslávil nestor slovenskej archeológie svoju osemdesiatku (nar. 24. 7. 1903 v Ružomberku). Skromný medailónik, ktorý prinášame jubilantovi, nie je myslený hodnotiť jeho životné dielo, ani nechce zachovať bežný úzus zdvorilostného aktu, chce však úprimne k jesenným rokom života popriať mu to najkrajšie — pevné a dobré zdravie. Srdečná úprimnosť prejavená na znak úcty za nadmieru usilovnú a obetavú prácu, ktorú nám doposiaľ odovzdal, za jeho povahové a charakterové vlastnosti, ktoré v našej archeologickej obci stali sa symbolom skĺbenia človeka a vedca v jednej osobe, ktorý vždy a všade zachoval v sebe to aequilibrium mentis — rovnováhu ducha. Vo svojom živote, ktorý nebol vždy priamočiary, oddal sa všetkým a pre všetko; slovami Lao-tseho možno povedať, že „obetavo všetko a tým sa stal najbohatším“. Z nahromaždeného „bohatstva“ žijeme a budeme ešte dlho žiť všetci. Skúmal skoro v každom kúte Slovenska, a za pôsobenia v pražskom archeologickom ústave (v r. 1933—1939) viedol niekoľko terénnych výskumov (Malá Bělá, Tišice, Třebošice, Prachovské skály, Vrbčany, Davle, Tábor). Výsledky svojej práce publikoval jednak v samostatných monografických prácach a v rôznych odborných časopisoch a periodikách (kompletná personálna bibliografia je publikovaná v Študijných zvestiach AŮ SAV 20, Nitra 1983, venovaných jubilantovi). Počet titulov dnes presahuje 250 publikovaných jednotiek, nehovoriac o samostatných, s maximálnou precíznosťou spracovaných nálezových správach, ktorých je už niekoľko tisíc. Hlavným predmetom jeho historického záujmu boli a sú počiatky našich národných dejín. Tzv. hradištné obdobie, ako sám jubilant z veľkej úcty k svojmu bývalému učiteľovi prof. J. Eisnerovi si obľúbil a termín ako taký výstižný nerád zatračuje — stalo sa doménou jeho vedeckej práce, zvlášť za posledných 30 rokov svojho pobytu na východnom Slovensku, ktorému sa dušou a prácou oddal. Treba však konštatovať, že jeho práce sú nepochybne vrcholom slovenskej archeologickej tvorby nielen z obsahovej, ale i z metodologickej stránky. Vedecká činnosť, ktorou sa významne zapojil na formovaní kultúrneho povedomia svojho národa, je len jednou stránkou jeho životnej činnosti. Nemožno nijako nevyzdvihnúť aj jeho organizátorskú a pedagogickú činnosť, a to nielen z čias, keď pôsobil na univerzite v Bratislave (v r. 1939—1951), ale v záslužnej práci vo funkcii školiteľa mladých adeptov archeologickej vedy, člena mnohých poradných zborov, komisií, redakčných rád a oponenta pri získavaní vedeckých hodností. Ochota pomôcť každému mu získala povest vynikajúceho školiteľa a spravodlivého posudzovateľa. Za to mu patrí tiež naša úprimná vďaka. S jeho menom je zviazaný (de iure) i vznik prvého vedeckovýskumného pracoviska na Slovensku — Štátneho archeologického a konzervátorského ústavu so sídlom v Martine (vznikol Výnosom MŠANO č. 1562 dňa 1. 3. 1939), ktorého sa stal riaditeľom (v roku 1942 bol premenovaný na Štátny archeologický ústav).

Krátky medailónik ani zďaleka nevystihuje jeho životnú dráhu. Predsa však už

Obr. 1. Prof. PhDr. Vojtech Budinský-Krička, DrSc., při výkladu posluchačům archeologie brněnské katedry na zemplínském hradišti v roce 1981.

dnes — pri tak vzácnom jubileu možno povedať, že aj keď sa mu pod nohami zošpe zem, ktorú tak miluje, vždy sa bude mať o čo zachytiť.

Záverom ešte raz dovoľm si v mene jeho žiakov, priateľov a spolupracovníkov zaželať mu dobré zdravie a ďalšie úspechy v jeho čínorodej práci, ktorá československú archeológiu vynikajúco stimuluje doma a dobre reprezentuje v zahraničí.

Michal Slivka

Univ. Prof. Dr. V. Budinský-Krička, DrSc., achtzigjährig. Der Beitrag unterstricht grundlegende Momente des Lebenslaufes von Jubilar und statten ihm Dank für sein Lebenswerk ab.

4. CELOSTÁTNÍ SYMPOZIUM „GEOFYZIKA A ARCHEOLOGIE“ LIBLICE 1.—4. LISTOPADU 1982

Současné trendy ve vývoji vědecké práce hledají na jedné straně stále nové cesty získávání dalších vědeckých poznatku v cele šíři a komplexnosti a to formou interdisciplinární spolupráce zejména mezi historickými, přírodovědnými a technickými